

Історія створення
Збройних Сил
України

24 серпня 1991 року Верховна Рада України прийняла постанову «Про військові формування в Україні», якою визначила: «підпорядкувати всі військові формування, дислоковані на території України, Верховній Раді України; утворити Міністерство оборони України; Урядові України приступити до створення Збройних Сил України».

Під юрисдикцію України перейшли: 14 мотострілецьких, 4 танкові, 3 артилерійські дивізії та 8 артилерійських бригад (9 293 танки і 11 346 бойових машин), бригада спецпризначення, 9 бригад ППО, 7 полків бойових вертольотів, три повітряні армії (близько 1 500 бойових літаків) і окрема армія ППО. Стратегічні ядерні сили, дислоковані на території України, мали 1 272 міжконтинентальних балістичних ракет, а також близько 2 500 одиниць тактичної ядерної зброї. На час проголошення Україною незалежності чисельність військ в Україні нараховувала близько 980 тисяч осіб.

Історію будівництва Збройних Сил України можна поділити на ряд основних етапів: перший етап — формування основ Збройних Сил України (1991–1996 рр.); другий етап — подальше будівництво Збройних Сил України (1997–2000 рр.); третій етап — реформування Збройних Сил України (2001–2005 рр.); четвертий етап — розвиток Збройних Сил України (2006–2011 рр.). З 2012 по 2017 роки планувалося здійснити новий етап військової реформи — реформування і розвитку Збройних Сил України. Однак у зв'язку з агресією Російської Федерації виконання заходів даного етапу було зупинено.

Створення національних Збройних сил характеризувалося одночасним формуванням правової основи діяльності Збройних сил, реорганізацією структур, створенням відповідних систем управління й забезпечення. Крім того, становлення Збройних сил України супроводжувалося значним скороченням військових структур, чисельності особового складу, кількості озброєнь та військової техніки.

В основу процесу створення власного війська були закладені політичні рішення керівництва України стосовно без'ядерного і позаблокового статусу держави. Також враховувалися обмеження, пов'язані з ратифікацією договору «Про звичайні збройні сили в Європі» та виконанням Ташкентської угоди 1992 року, якою встановлювалися не тільки максимальні рівні озброєння, а й обмеження для так званого «флангового району».

На 1991 рік припадає реалізація ядерного роззброєння України. Воно є однією із найзначніших історичних подій, оскільки вперше в історії людства держава добровільно відмовилася від володіння ядерною зброєю. На 1 червня 1996 року на території України не залишилося жодного ядерного боєзаряду або боєприпасу.

Міжнародне співробітництво

Участь України у миротворчих операціях розпочалась із затвердженням Верховною Радою України Постанови від 3 липня 1992 року № 2538-XII «Про участь батальйонів Збройних сил України в Миротворчих силах Організації Об'єднаних Націй у зонах конфліктів на території колишньої Югославії»[44].

Українські миротворці спеціального батальйону

- Українська місія в Іраку в складі коаліційних військ під проводом США тривала з 11 серпня 2003 року по 9 грудня 2008 року.

Українські військові спільно з бійцями Корпусу морської піхоти США здійснюють патрулювання під час Війни в Іраку

A stylized map of Ukraine is shown in the background, filled with a vertical gradient from light green at the top to yellow at the bottom. The map has a thin grey outline. Centered over the map is the text "Дякую за увагу!".

Дякую за увагу!